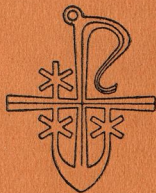

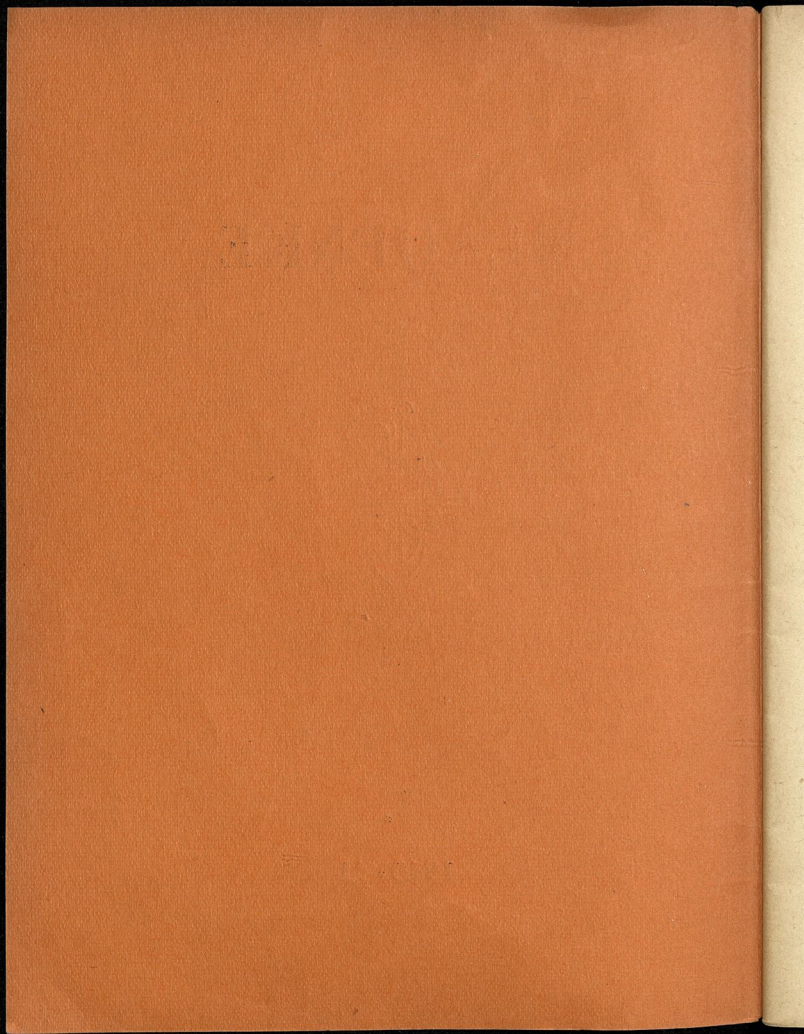
44915

MLADENKE

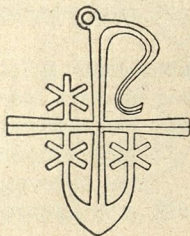

I.

1940 - 41

MLADENKE

I.

44915

030022946

SLOVENKA SEM

(Pesem slovenskih deklet)

Slovenka sem, Slovenka čem ostati,
rodila mene je slovenska mati;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!
Po žilah teče mi slovenska kri,
slovensko srce bije v prsih mi;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!

V slovenski hiši mi je zibel tekla,
slovenska mati meni kruh je pekla;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!
In kar besed se naučila sem,
slovensko prvo zgovorila sem;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!

Slovenske pesmice sem prve pela,
in pela bom jih, dokler bom živela;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!
Cvetice prve, kar jih da pomlad,
slovenskih sem nabirala livah;
Slovenka sem, Slovenka sem, Slovenka čem ostati!

Navodila voditeljicam mladenk

Mladenke žive v starosti, ki je odločilnega pomena za življenje. Prav v tej dobi so dovzetne za vse, kar jim kdo nudi, za dobro in za slabo. Večinoma se že v tej dobi odloči poznejši značaj dekleta in žene.

Zato je torej zelo važno, da začnemo z načrtno pre-mišljeno in dosledno izvedbo vzgoje že pri mladenkah. Ker so za vse sprejemljive, bo ta vzgoja resnično uspešna in iz tako vzgojenih mladenk bomo dobile mnogo dobrih članic za dekliški krožek.

Metoda vzgojnega dela pri mladenkah.

Premislimo duševnost mladenke. — Ugotovile bomo, da nosi vsaka mladenka v sebi željo, biti dobra. To tako plemenito stremljenje je treba v vsaki mladenki uveljaviti in ga razviti. Zato je vodilna misel vsega vzgojnega dela pri mladenkah: misel o dobroti.

To vodilno misel moramo povezati z vsem življenjem in zanjo izrabiti vse moči srca in razuma in vse telesne moči. Vcepiti jo moramo kolikor mogoče nazorno in stvarno.

Vodilna misel o dobroti je izražena kratko in jedr-nato v g e s l u, ki ga bomo mladenkam često ponavljale. Zato:

Slovenska mladenka za vse dobro pripravljena!

Metoda za mladenke ima določeno geslo, obljubo, vo-dilo, kroj, tedenske sestanke in določen način otvoritve in zaključka sestankov.

Geslo: »Slovenska mladenka za vse dobro pripravljena!«

Po treh mesecih rednega obiskovanja sestankov je mladenka sprejeta in ima pravico nositi kroj. Ob tej priliki obljubi tole:

O b l j u b a :

1. Obljubljam izvrševati svoje dolžnosti do Boga in domovine, kakor se slovenski mladenki spodobi.
2. Obljubljam bližnjemu vedno pomagati.
3. Obljubljam živeti po vodilu slovenske mladenke.

Obljubo ponavljamo ob slovesnih prilikah, enkrat letno z večjim poudarkom.

V o d i l o :

»Vodilo mojega življenja je vodilo slovenske mladenke.«

Slovenska mladenka:

1. Živi v zavesti, da je božji in Marijin otrok.
2. V ljubezni služi očetu in materi, narodu in domovini.
3. Hoče biti vsakomur dobra sestra.
4. Dolžna je biti koristna in drugim pomagati.
5. Poštena je in vljudna, štedljiva in delavna.
6. Uboga veselo in ne da bi vprašala zakaj.
7. Sončna je in vesela v vseh okoliščinah, v naravi išče božjo lepoto.
8. Čista je v besedah, mislih in dejanjih.
9. Slabo družbo in grdo govorjenje brezpogojno odklanja.
10. Je odločna katoličanka in zvesta ter zavedna članica svoje organizacije!

Otvoritev, potek in zaključek sestanka mladenk.

I. Otvoritev sestanka.

Ob uri, za katero je bil sestanek sklican, se sestanek začne. Voditeljica (V.) poveljuje:

1. V.: Pričnimo! Mladenke takoj utihnejo in se postavijo v obliko podkve, z odprto stranjo proti križu oz. Marijini podobi.

2. V.: Mirno! Za vse dobro!

Mladenke: Pripravljena!

3. Se prekrižamo in zmolimo Zdravo Marijo.

4. V. pokliče eno izmed mladenk in ta počasi, jasno in odločno pove vodilo.

Nato V.: Prizadevaj si in zaupaj v Boga, da boš vedno živela po tem našem vodilu!

5. V.: Voljno!

II. Potek sestanka.

Po otvoritvi se mladenke posedejo. Idealno je, ako more vsak venček sedeti pri svoji mizi; mize razvrstimo tako, da tvorijo celoto. Med predavanjem oz. pri skupnem razgovoru sede vse obrnjene k voditeljici, pri delu v venčku in pri venčkovem razgovoru pa v krogu okoli mize.

Kot uvod k vzgojnemu nagovoru ali k predavanju ponovimo glavne misli prejšnjega sestanka.

Vsakemu podajanju sledi razgovor v venčkih.

V spored sestanka uvrstimo sestavke mladenk samih, deklamacije in petje.

Drugi del sestanka je telovadba, ki ji sledijo igre.

III. Zaključek.

V.: Zaključimo. Mladenke se zberejo kakor za otvoritev.

V.: Za vse dobro!

ML.: Pripravljena!

V.: Slede sporočila voditeljice, ponovitev sklepov.

M.: Zapojo »Slovenka sem«.

V.: Bog živi! Razhod!

Razdelitev: skupine v venčke. Upoštevajmo vzgojno moč plemenite medsebojne tekme. V ta namen razdelimo vsako župnijsko skupino mladenk v najmanj dva venčka, ki potem med seboj tekmujeta. Skupina si lahko izvoli svojo zaščitnico, venček pa obvezno ime kake cvetice. Vsak venček ima svojo voditeljico »lučko«. Voditeljica skupine (članica) se o vsem delu pogovori z »lučkami« in čim več dela po njih. Čim samostojnejše so lučke, tem uspešnejša bo strumnost v izvajanju predpisanega programa in za medsebojno razumevanje mladenk.

Duhovno vodstvo: Enkrat mesečno, najbolje prvo soboto, imajo mladenke verski sestanek v cerkvi: primerna pridiga, n. pr. po verskem programu dekliških krožkov, sv. maša s skupnim sv. obhajilom. Ako je mogoče, naj bo sv. maša zborna.

Pripombe.

1. Pri našem delu upoštevamo vs o mladenko. Zato ni posebnih prosvetnih sestankov, ko bi telo moralo počivati, in ne posebnih telovadnih, ko bi se vsa pozornost obračala le na telovadbo. Sestanek mladenk je celota, ki naj mladenko vzgaja, izobrazuje, krepi, razvedri in jo napravi spretno, delavno in živahno; zato je spored zelo pestro sestavljen.

Kar je v »metodi mladenk« strogo določenega, je potrebno z ozirom na razvojno dobo, v kateri so mladenke. Ta prehodna doba zahteva močnega, strumnega vodstva in razumevajočega srca. Oboje je treba upoštevati. Zato

vas opozarjamo na to, da ste voditeljice res kakor matere dobre do svojih mladenk, ki se trudite razumeti vse, kar se v mladenkah dogaja in da ste obenem razumne vzgojiteljice, ki upoštevate vsa naravna sredstva, ki morejo pomagati do vzgojnih uspehov.

2. Pred vsakim sestankom sestavi voditeljica podroben spored sestanka in ga napiše v svoj zvezek. Po sestanku napiše v isti zvezek poročilo, kako je sestanek potekel. Pri poročilu opiše: živahnost, disciplino, medsebojno razumevanje mladenk; zakaj ni bilo vse v redu; kateri krožek je bil najboljši; kako vrše svojo nalogo lučke. Ako se sestanek ni mogel popolno izvesti, zapiše zakaj, in kaj je moralo odpasti. Zapiše tudi predloge in sklepe, ki so jih predlagale in sklenile mladenke same. Strumnost in disciplina pri poteku sestanka jamči za uspeh. Tudi ščiti medsebojno razumevanje in sili mladenke k sodelovanju. — Pregled prisotnosti mladenk vodi vsaka lučka za svoj venček; katera mladenka je manjkala in zakaj.

3. Po otvoritvi pozove voditeljica, naj mladenke prosto pripovedujejo glavne misli prejšnjega sestanka. Naj ne bo to šolsko izpraševanje! Pritegniti je treba vse mladenke!

4. Vzgojni nagovor. Voditeljica ga doma dobro premisli, ga prilagodi domačim razmeram in ga mladenkam z živo besedo poda. Nato jim pomaga, če je potrebno, da zapišejo glavno misel in sklep v svoj delovni zvezek. Ako morda kdaj odpade sestanek, mora voditeljica vzgojni nagovor uporabiti pri prvem prihodnjem sestanku.

5. Poučno predavanje podajajmo preprosto in nazorno. Če moremo, pokažimo to, o čemer pripovedujemo. Preskrbimo si zemljevide, razglednice oz. slike, ki naj nam pomagajo pri razlaganju. Takoj po predavanju mla-

denke zopet zapišejo važne točke. Voditeljica pomaga. Ko mladenkam kaj razlagamo, povprašajmo najprej nje, kaj že o stvari vedo. Vsi nagovori in predavanje naj se vrše kolikor mogoče v obliki razgovorov.

6. Navajajmo mladenke, da bodo pri sestankih tudi same »predavale«, pripovedovale kakšno povest, pele in deklamirale. Pri vsakem sestanku uvrstite v spored deklamacije in petje!

7. Razdelite čas pri telovadbi tako:

gimnastika,
redovne vaje,
proste vaje,
igre.

8. Igre. Izmenjujmo telovadne in družabne igre! Igrajmo družabne igre tako, da se bodo mladenke navadile, same jih voditi. Začnimo z lažjimi igrami!

9. Spretnosti. Mladenke se radi uče in imajo veselje do različnih spretnosti, zato posvetimo tu in tam čas za vaje v spretnostih, ki jih program predpisuje.

10. Približno enkrat mesečno obhajamo z mladenkami spomine različnih važnih praznikov ali dogodkov. Določimo v ta namen nekaj točk v prvem delu sestanka. Mladenke naj same sestavijo »slavnostno besedo« na podlagi vzgojnih nagovorov ali predavanj, deklamirajo in pojejo primerne pesmi. Voditeljica pa dobi snov zase tudi v tej knjižici.

11. Priredimo izlet, ko so vremenske prilike ugodne! Sestavimo si načrt; v sporedu določimo nekoliko časa za vzgojni nagovor in obisk cerkve ali kapelice. Na izletu rajajmo, pojmo!

12. Vsaka mladenka mora imeti delovni zvezek. Na prvo stran nariše cvetico svojega krožka, s katero krasi tudi naslednje strani. Vsaka stran v tem zvezku naj

bi bila le pa celota. Geslo, vodilo in obljuba — vse to zavzema prve strani. V ta delovni zvezek zapišejo mladenke glavne misli in sklep vsakokratnega vzgojnega nagovora in glavne točke predavanja. Navajajmo mladenke k risanju narodnih motivov, po naravi, i. dr. Delovni zvezek naj bo veliko veselje in ponos mladenke. Pri pripravah na tekme ji bo dobro služil in pri tekmah ga mora predložiti v oceno.

13. Vprašanja za tekme se bodo sestavila iz vzgojnih nagovorov, predavanj in spretnosti.

14. Ne pozabimo pa tega, kar je najvažnejše! Me in naše mladenke smo krščene. Zato velja, da nam je telesna in umska vzgoja in izobrazba sredstvo za razvoj božjega življenja v nas, ki smo ga dobile pri sv. krstu. Na to mislimo: v meni in v mojih mladenkah živi Bog. Moja naloga je, z vsemi sposobnostmi in talenti pomagati pri rasti mladenk v naravno in nadnaravno čim popolnejše osebnosti. Često jih spomnimo na to, da je najlepše, da smo božji otroci. Zato z mladenkami pomolimo, gremo k sveti maši in k sv. zakramentom, zato z njimi telovadimo in pojemo, se igramo z njimi in jih učimo spoznavati domovino in življenje — ogiblujemo pa se dolgih verskih nagovorov, pri katerih se mladenke nujno dolgočasijo. Veseli otroci božji, to je namen katoliške vzgoje.

Vzgoja »lučk« — voditeljic venčkov.

Skušajmo letos naše delo nasloniti na mladenke same, zlasti na voditeljice venčkov, ki bi jih prav lepo lahko imenovali »lučke«. Vzgojni uspeh bo le boljši! Potrebno bo, da se z »lučkami« pogovorimo o potrebah pri delu pred vsakim sestankom. Vsaj vsak mesec enkrat pa jim povejmo tudi posebno besedo za njihovo vzgojo.

Lučke naj vodijo v posebnem zvezku seznam za udeležbo pri sestankih in sicer vsaka za svoj venček. V isti

zvezek si tudi zapišejo naročila, ki jih damo za posamezne sestanke. Dva zgleda, kako si naj sestavimo sestanek za lučke:

1. sestanek za lučke.

Danes se bomo malo pogovorile o tem, kaj je vaša naloga. Odgovorne ste za venček. Kaj mislite, da ste rediteljice venčka, Tončka? Ne! To pač ne! Zakaj pa ne rediteljice?

Lučke, lučke dobrega zgleda, je vaše ime, ki ste voditeljice venčkov. Ne kakor rediteljica, ki samo gleda, kdaj bo kaj narobe, ampak kakor lučke stojite ve v venčku. Luč doma sveti vsem, ki so v hiši, je kakor dobra, zvesta dekla. Kadar je temno, sveti vsem. Kadar je pa ljudje ne potrebujejo, jo postavijo v kot. Lučka je tudi v kotu zadovoljna, ko se nihče zanjo ne zmeni. Kadar jo pa ljudje zopet potrebujejo, jim prav tako prijazno in veselo sveti. Nikoli ne reče: »Prej niste vi zame marali, zdaj vam pa jaz ne bom svetila!«

Tako naj sveti lučka vašega dobrega zgleda vsem mladenkam v venčku. Vse, kar sliši pri sestanku, lučka vedno izpolni. To ni vedno lahko. Zato si bomo pa zlasti me dostikrat ponovile geslo: »Lučka, za vse dobro — pripravljen!« Prosimo našega Kralja Kristusa in Mater Marijo, da bi postale prave lučke našim mladenkam. Zato sklenimo:

1. Vsak dan bomo v ta namen molile... (L. določijo — kaj.)

2. Potrudimo se, da bomo vsa naročila sestankov natančno izpolnile.

2. sestanek za lučke.

Pogovorimo se z lučkami o delu za mladenke: kako nam potekajo sestanki, ali imajo mladenke veselje s se-

stanki, kaj si mladenke želijo, kaj bi lahko izboljšale pri sestankih itd.

Lučke, komu bi me lahko primerjale svojo nalogo? Rediteljici ne, orožniku še manj — komu pa? Materi doma. Da, kakor mamice moramo skrbeti za svoje venčke. Kakšna mati bi bila to, ki bi najprej za sebe poskrbela? Tudi lučka ne poskrbi najprej za sebe. Najprej misli pri sestanku na svoj venček, šele potem na sebe. Lučka odloži svoje delo, če je treba pomagati mladenkam v venčku. Uslužna je in postrežljiva. Potrpežljiva je in se ne razjezi, če je kakšna mladenka sitna ali neprijazna. Če pa pride v venčku med mladenkami do prepira, poskrbi lučka, da so si čimprej dobre.

Da, lučke morajo biti lučke dobrote in ljubezni. Z dobroto bomo zmagale, ne s strogostjo in zapovedovanjem. To si dobro zapomnimo!

Sklenimo, da bomo pri sestanku vedno res postrežljive in dobre! In posebej molimo v ta namen. Od tega je toliko odvisno, če smo res dobre!

OKTOBER

Vodilna misel: pripravljajmo se na praznik Kristusa Kralja!

Mesečna naloga: v jeseni smo. Zbirajmo lepe različne jesenske liste in jih prilepimo v delovne zvezke.

Vodilna misel za oktober je misel na praznik Kristusa Kralja. Zadnjo nedeljo v oktobru bomo z vso faro javno in slovesno izpovedale:

Kristus je Kralj mojega mladega življenja.

Kristus je Kralj naše organizacije mladenk, naše družine in Kralj vse naše fare.

Zato bomo ves mesec mislile na ta veliki praznik. Vsak sestanek bomo porabile zato, da bo v mladenkah živo zaživela zavest: Kristus mora kraljevati! Opozarjajmo mladenke na to, da bo Kristus v nas kraljeval zlasti, če bomo živele po našem vodilu in geslu. Ker pa hočemo, da nam bo Kristus kralj vse življenje, zato bomo na praznik Kristusa Kralja ponovile našo obljubo.

Oktober je roženvenski mesec. Po molitvi sv. rožnega venca naj Marija izprosi milost, da se bodo naše mladenke dobro pripravile na praznik Kristusa Kralja.

1. sestanek v oktobru

1. Otvoritev.

2. Na tem prvem sestanku uredimo našo skupino. Razdelimo jo najprej v venčke. Vsak venček si izvoli svojo voditeljico, ki jo bomo letos imenovala »lučko«.

Zaenkrat je izvoljena le za en mesec. Venčki si izberejo cvetico, znak venčka.

3. Mladenkam doživljeno pripovedujmo o vodilni misli meseca oktobra. Venčki se med seboj pogovore, kako se bodo pripravljale. Saj so prave slovenske mladenke — v prvi vrsti Kristusovih otrok! Kot pripravo naj zlasti ponove: vodilo, geslo, obljubo — da bodo dobro znale.

Voditeljica pozove »lučke«. L. sporoče, kaj je venček sklenil. V. presodi — ali so sklepi primerni, izvedljivi, jih po potrebi popravi. Nato si vse mladenke zapišejo sklepe svojega venčka. Kot uvod k sklepom zapišejo misel: Prave slovenske mladenke so v prvi vrsti Kristusovih otrok.

4. Vadimo otvoritev sestanka. Otvoritev mora biti vedno strumna! Pri tej vaji vodilo skupno ponavljamo.

5. Pojemo: Slovenka sem...

Venček na glavi...

Pojte hribi in doline...

6. Redovne vaje. Igra z žogo.

7. Zaključek.

V. pozove, da »lučke« po vrsti povedo sklep svojih venčkov; sama sporoči, da bomo ta lep jesenski čas čim več šle v naravo in se zato prihodnji sestanek vrši tam in tam..., na izletu; V. določi čas in kraj zbirališča.

2. sestanek v oktobru

Enega izmed oktoberskih sestankov izrabimo za izlet ali sprehod. Tak sestanek dobro pripravimo. Naredimo z lučkami načrt. Pri kaki kapelici ali znamenju ponovimo vodilo in zapojmo Marijino pesem ali Kraljevo znamenje!

Spišimo narodne pesmi, ki jih bomo pele, igre, ki jih bomo igrale. Poskrbimo za južino.

Na zbirališču ali kje med potjo se na podlagi spodnjega sestavka pogovorimo o tako zanimivem jesenskem pojavu, o odpadanju listja. Mladike bodo z večjim veseljem izvršile svojo oktobersko nalogo. Spomnimo se na vodilo: Mladinka išče v naravi božjo lepoto.

Primerne igre:

Zbiranje različnih listov. Kateri venček zbere več različnih — zmaga.

Ako je primerno, se posedemo in mladike deklamirajo, kar znajo. Preizkusimo našo zborna deklamacijo!

S seboj vzamemo žogo.

Igramo »listno tekmo«.

Listna tekma.

Oba venčka ostaneta skupaj na mestu. Voditeljica se za hip odstrani tako daleč, da je nobena mladenka ne more videti. Potem odtrga od kakega drevesa toliko listov, kolikor je mladenk. Ko se vrne, dá vsaki mladenki po en list. Na dano znamenje se mladike razprše in gredo iskat drevo ali grm, ki ima enake liste. Venček, katerega mladenke so našle istovrstno drevo, je zmagal.

Igro lahko s pridom večkrat igrate z listi najrazličnejših vrst dreves. Igra je zelo zanimiva in poleg tega odpre oz. bistri mladenkam oči za spoznavanje narave.

Kadar listje odpada...

Zakaj vsako jesen listje odpade? Ker se posuši. Zakaj se pa posuši? Ali katera to ve?

Ve veste, da listje izhlapeva vodo. Kaj pa to pomeni? Če poliješ ali pokropiš cesto, pa prideš čez uro nazaj, ali bo cesta mokra? Ne, voda je šla v zrak, izhlapela je.

Vidite, tudi v listih je voda, ki izhlapeva. Kje pa listje vso to vodo dobi? Iz korenin, da! Kako pa pride voda iz korenin v listje? Iz korenin gre voda po deblu v veje, po vejah v vejice, iz vejic skozi peclje listov v vse žile in žilice v listu. Kje pa dobe vodo korenine? Iz zemlje jo izsesajo, da! Kaj bi pa bilo, če bi korenine nič več vode ne dobile, listje bi pa vodo izhlapelo? Drevo bi se posušilo. Ne samo listi, vse drevo! Vidite, pozimi pa korenine ne dobe vode... Je več vzrokov. Tudi to: kakšna je pozimi zemlja? (zamrzla). Torej trda. Ali bi korenine iz trde, zamrzone zemlje mogle vodo sesati? (Ne.) Torej bi se vsako zimo vsa listnata drevesa morala posušiti. Ali bi potem drugo pomlad zopet ozelenela? Ne! Ostala bi suha, mrtva. Pa bi mi ne imeli ne jabolk, ne hrušk, in tudi v gozdovih bi ne bilo ne bukev, ne hrastov, lip, brez itd. Vsa ta drevesa bi pomrla. Le iglasta drevesa bi ostala. (Katera so to: smreka, jelka itd.) Zakaj? Ker so njihove »igle« tako drobne, da prav malo izhlapevajo.

Vidite, ljubi Bog pa je tako moder in tako dober, da je vse v naprej poskrbel. Takole je uredil: v jeseni, ko korenine še dovolj vode dobe, se v pecljih lista začno delati majhne buškice. Te buškice so majhni zamaški, ki se napravijo v pecljih, da voda ne more več v liste. Vsa voda, ki je v takem listu, izhlapi. Ker pa je v peclju tale

mali zamašek, zato voda iz vejice ne more več priti v list; kaj se zgodi z listom? List se počasi posuši in odpade. Tako odpade počasi vse listje že jeseni. Voda, ki so jo korenine še potem vsrkale, ostane v drevesu; tako le listje odpade, drevo samo se pa ne posuši, temveč drugo pomlad zopet ozeleni.

Kajne, mladenke, kako naš dobri nebeški Oče za vse skrbi? Za vsako rastlino tako modro uredi in poskrbi s tako ljubeznijo!

3. sestanek v oktobru

1. Otvoritev.

2. Vzgojni nagovor: Nedelja I.

Kaj je vodilna misel tega mesca? Kristus mora kraljevati! Kristus mora biti Kralj vsega našega življenja in življenja vseh ljudi. Kristus je dober Kralj. Za svoje podanike skrbi, kakor dober oče. Samo to zahteva, da mi vsi storimo, kar On hoče! Samo to zahteva, da Ga ubogamo! Kristus nas uči, kako naj živimo, da bomo srečni v Njegovem kraljestvu. Vsak trenutek nam daje dejansko milost — da lahko tako živimo, kakor On uči. In potem smo srečni. Me vemo, kako moramo živeti. Naše vodilo nam o tem pripoveduje in naše geslo! Vsak trenutek smo za vse dobro — pripravljene! Potem nam je pa vseeno, ali smo bogate ali revne, ali se nam naše vsakdanje male želje izpolnijo ali ne. Samo, da smo vedno storile to, kar je dobro, pa smo zadovoljne.

Kako pa hoče Kristus od nas ljudi, da živimo? Kdo nam to pove? Zapovedi, da! Zakaj imamo zapovedi? Zapovedi nam pomagajo k srečnemu življenju tu na zemlji in pa po smrti. Zato je tako važno, da bi vsi ljudje zapovedi izpolnjevali. Da bi me, mladenke, zapovedi še boljše izpolnjevale, zato imamo vodilo in geslo.

Letos, mladenke, bomo posebej pazile, da bomo me same in tudi drugi, izpolnjevali tretjo božjo zapoved. Zgodi se tolikokrat, da vidimo, kako ljudje tudi v nedeljo delajo in tudi k sv. maši ne gredo. In to ni prav!

Kaj pa nam Bog zapoveduje v svoji tretji zapovedi? Kje je še to zapovedano? (Prva in druga cerkvena zapoved.)

Kako pa posvečujemo nedeljo? Ali me tudi vse to storimo? Kaj da, česa ne? Zakaj ne? Kako je najboljšo?

Kaj pa drugi ljudje?

Mladenke, veliko je ljudi, ki ob nedeljah in praznikih delajo in ne gredo k sv. maši. Kristus je zato žalosten. On ve: ne ubogajo, zato ne morejo biti srečni. Molimo zanje, ko gremo k sv. maši, da bi ubogali Kristusa, svojega Kralja, ki jim dobro hoče! Da bi izpolnjevali zapovedi!

Dekleta Dekliških krožkov in Katoliške akcije ter fantje pri Fantovskih odsekih in Katoliški akciji se bodo letos posebej trudili, da bi vsi ljudje pravilno izpolnjevali zapoved: »Posvečuj Gospodov dan«!

Na naših sestankih se bomo tudi me mladenke vsak mesec enkrat o tem porazgovorile. Tudi me hočemo pomagati! Me smo mladenke, ki Kristusa Kralja ljubimo — zato hočemo, da bi Ga tudi drugi ljubili.

Mladenke, na praznik Kristusa Kralja se pripravljamo. Kaj smo sklenile? Kako se bomo pripravljale?

Prihodnji teden bomo imele pri sestanku lepo proslavo. Po otvoritvi bomo ponovile obljubo in nato bomo imele zborna deklamacijo »Krasno je biti mlad«. To zborna deklamacijo se bomo danes naučile. (V. je zborna deklamacijo že doma z lučkami prepisala, da jo more dati vsem mladenkam.)

3. Delo v venčku. Venčki se uče svoj del deklamacije.

Nato vadimo skupaj.

4. Telovadba — igre.

5. Zaključek.

»Krasno je biti mlad!«

A — voditeljica. I. in II. posamezni venčki. Kjer je več venčkov v skupini, razdelimo vso skupino v dva zbora I. in II. Ob Kristusovi podobi stoji voditeljica, I. zbor na njeni levi, II. zbor na desni, zbori so uvrščeni v obliki topega klina.

A.: Krasno je biti mlad, poln moči, poln večnega življenja!

I.: Danes polna sonca gledati naprej, na jutri...

A.: Mladenka — ne bo plašen tvoj korak, ko se ti odpira pogled v ljudi, ki trpijo!

II.: Ne bojimo se! Me, ... (radvanjske) mladenke, vemo, da ob trpkih stezah sveta čakajo na nas ljudje, ki so nam sestre in bratje.

Vse: Čakajo na nas, ki smo slovenske mladenke in ki nam je geslo: »Za vse dobro — pripravljene!«

A.: Slovenska mladenka, ki veš, da si polna moči, polna večnega življenja — ti tudi veš, da si dolžna, s svojo dobroto dajati poguma vsem, ki so potrebni pomoči. Ne daj, ne daj nikoli, da bi ti srečala koga, ki trpi, pa bi mu ne pomagala!

Vse: Nikoli! Me ljubimo Kristusa — Kralja vseh src — in Marijo, ki je Mati vseh ljudi in vse naše tovarišice in vso našo vas, in smo — pripravljene!

I.: Naš zgled!

II.: Naša molitev!

I.: Naše delo!

II.: Naša žrtev!

Vse: In beseda in pesem in naša vesela mladost

I.: naj dviga srca naših bližnjih

II.: srca, vsa preveč zaverovana v skrb za obleko

I.: in za jed in za minljivo človeško veljavo,

II.: in srca, vsa bolna od teže življenja.

Vse: Naj dviga srca naših bližnjih:

II.: Naš zgled!

I.: Naša molitev!

II.: Naše delo!

I.: Naša žrtev! ...

Vse: k božjim višinam, kjer je sreča življenja doma!

Vse zapojemo: Pojte hribi in doline ... (eno kitico).

OČE NAŠ

Bog Oče, ki v nebesih
kraljuješ vekomaj,
na duši in telesu
Svoj blagoslov nam daj!
Naj bode posvečeno
presveto Tvoje ime:
žive naj Tebi v slavo
vsi narodi zemljé!

Kraljestvo Tvoje pridi,
in vladaj v srcih Ti,
presveta Tvoja volja,
naj vselej se zgodi!
Daruj nam vsak dan kruha
za dušo in telo,
naj sveto obhajilo
še v smrti hrana bo!

Odpusti, Bog nebeški,
da smo žalili Te!
Iz srca odpustimo
tud' mi dolžnikom vse;
ne vpelji nas v skušnjavao
in zla odreši nas,
da bomo Tebi hvalo
dajali večni čas!

4. sestanek v oktobru

Ta sestanek je obenem proslava praznika Kristusa Kralja v ožjem krogu za mladenke same.

Spored sestanka bi bil lahko naslednji:

1. Otvoritev.
2. Ponovitev obljube.
3. »Mogočno se dvigni.«
4. Zborna deklamacija »Krasno je biti mlad!«.
5. Deklamacija »Oče naš«.
7. Predavanje o cvetju za zimo.
6. »Ti, o Marija, naša Kraljica« — petje.
8. »Slovenka sem«.

Ako je še kaj časa, se še igramo, najboljše na prostem. Pri zaključku ponovi L. sklepe. V. poda navodila za proslavo Kristusa Kralja v župniji: skupna sv. maša, sv. obhajilo ...

Cvetje za zimo.

Ko je bil neki Anglež na počitnicah v naših krajih, je ves navdušen rekel: »Iz oken me pozdravljajo vseposod pisane cvetice in na razpotjih stoje znamenja s Kristusom na križu. To dvoje se mi zdi najbolj vidno v značaju slovenskih ljudi. — Kdo pa goji navadno rože, s katerimi vzbuja občudovanje tujcev? Naša slovenska dekleta, kaj ne? Tudi me. Vse poletje skrbimo, da so okna naših hiš vedno v cvetju in da je tudi naš vrt ves pester.

Pa tudi pozimi bo naše veliko veselje lepa cvetka. Malo bo sicer treba potrpljenja in pazljivosti. Toda dom

ne sme biti nikdar brez cvetja! Že med letom bomo skrbale zato, da bo pozimi vsaj nekaj cvetja.

Katere cvetice pa cvetejo pozimi? K a l o (škrnicelj) vse poznamo. Ima velike zelene liste in bel cevast cvet. Če bomo pazile, da ne bo nikdar v premrzli sobi, nam bo cvetela pozimi ali vsaj zgodaj spomladi.

Za zimo se lahko oskrbimo tudi s k r i z a n t e m a m i. Pred prvim mrazom jih prenesimo v loncih v nezakurjeno, zračno in svetlo sobo in vkljub temu, da bo listje nekoliko porumenelo, bodo cvetele skoraj do Božiča.

M a r j e t o, ki je podobna divji ivanjščici in krasi poleti naše balkone, bomo prenesle v jeseni v srednje toplo zračno sobo in bo cvetela skoraj vso zimo.

Tudi lepo zelene p e l a r g o n i j e bodo čez zimo naš ponos. Paziti pa moramo, da ne bodo v premrzlem in vlažnem prostoru, kjer jih rada napade gniloba. Če pa hočemo imeti pozimi pelargonije v cvetju, bomo najkrepkejše rastline v avgustu obrezale in jih presadile, v začetku oktobra pa jih postavile na svetel, toplejši prostor.

Tudi n a p r i m u l e bomo pazile. Imeti morajo vedno dovolj vlage in gledale bomo, da ne bodo pozeble.

Če nam bo mogoče, si bomo preskrbele tudi kako c i k l a m o (korček, soldatka) in v najhujši zimi se bomo lahko izkazale s krasnim cvetjem. Kupile jo bomo prav poceni pri vrtnarju pozno v jeseni ali v začetku zime. Imele jo bomo v malo zakurjeni, svetli in suhi sobi in jo malo zalivale (včasih tudi z gnojnico). Ko bo odcvetela, jo bomo le včasih zalile, v juniju pa bomo postavile lonec z golim gomoljem na vrt v zavetje. V septembru, ko bo gomolj pognal, jo bomo presadile in dale na okno, obrnjeno proti vzhodu. Pridno bomo cvetico zalivale in ve-sele bomo, ko bomo zopet zagledale prve popke.

Tudi oleandri, palme in rožmarin nam ne smejo zmrzniti. Hranile jih bomo v hladni in svetli sobi in jih vča-

sih zalile. Naši hiši bo lepa zelena rastlina v poseben okras.

Če imamo kako tulipano vo čebulico, se bomo potrudile iz nje izvabiti cvet že v hudi zimi. V času od septembra do novembra jo bomo posadile v lonec na vrtu ali v kleti, pokrile s 15 cm debelo plastjo zemlje. Po treh mesecih, ko bodo že precej velike mladike, jo bomo prenesle v toplo sobo in zalivale po potrebi z mlačno vodo. To bo veselja, ko bo v najhujšem mrazu v naši sobi pomladna cvetka!

Da ne bodo naše vaze prazne, tudi lahko poskrbimo! V jeseni bomo narezale krizantem, ki bodo dolgo časa ostale lepe. V začetku decembra bomo vejice črešnje ali marelice potaknile v vodo in postavile na toplo in naše vaze bodo polne belega ali rdečega cvetja že ob Božiču. Tudi forzicija (cvetlični grm, cvete živo rumeno, v zgodnji spomladi) in japonska kutina nam bosta zacveteli, če na tak način ravnamo z vejicami.

Vkljub ostri zimi bo tako v naši hiši vedno vesela pomlad. Vsi bodo veseli. In kdo bo pripravljajl domačim to veselje? Me — vesele, pridne mladenke!

Razgovor v venčkih: katere cvetice bo vsaka mladenka prezimila. Vsaka naj si poskrbi n. pr. 2 lončnici. Venčku, ki spomladi pokaže najlepše uspehe — se to pri tekmah šteje v dobro.

5. sestanek v oktobru

- a) Pripravljamo se na praznik Vseh svetnikov in Vernih duš;
 - b) zaključimo oktobersko nalogo: zbiranje jesenskih listov.
1. Otvoritev.
 2. Občestvo svetih.

Vsi ljudje smo med seboj tesno povezani; drug smo od drugega odvisni. Kmetje zgodaj vstajajo in obdelujejo svoje polje. Delavci hodijo dan za dnem in tudi ponoči v tovarne in delajo pri strojih.

Kaj pridela kmet? Porabi vse sam? Kdo vse ima kruh, ker kmet orje, seje, žanje, mlati?

Kaj delajo delavci po tovarnah? Kdo vse kupuje, kar naredo delavci v tovarnah?

Kaj potrebuje kmet od delavca? Kaj delavec od kmeta?

Kaj bi bilo, ko bi kmet ne delal? Ko bi vsi delavci v tovarnah in rudnikih nehali delati?

Kot bratje in sestre smo med seboj povezani in delamo drug za drugega. Lahko rečemo: vsi delamo za vsakega in vsak za vse. Ako si ljudje tako pomagamo med seboj, ker smo si bratje in sestre s Kristusom, ker imamo vsi enega Očeta — Boga — in vsi eno mater — Mater Marijo, — potem lahko to medsebojno povezanost imenujemo »tuzemsko občestvo svetih«.

To je lepo ime za ljudi, mladenke! Občestvo pomeni, da smo med seboj povezani, da si med seboj pomagamo. Zakaj pa rečemo: občestvo svetih? Smo vsi sveti? Kdo pa je svet? Kdor tako živi, kakor Bog hoče. Zakaj smo pa rekle: tuzemsko občestvo svetih? Ali je še kakšno drugo občestvo svetih? Kje?

Zato smo govorile o tem, kako smo na svetu drug od drugega odvisni, kako si moramo med seboj pomagati, če hočemo, da imamo vsi, kar potrebujemo, da bi lažje razumele, kako smo med seboj povezani z našimi brati in sestrami, ki so že umrli.

Kje pa so sedaj tisti, ki so na svetu pošteno živeli, pa so že umrli? V nebesih. V vicah.

Kako smo povezani s svetniki v nebesih? Kaj store oni za nas? Kaj mi za nje? Mi jih častimo in se jim priporočamo. Oni prosijo Boga za nas milosti, da bi mi lahko živeli kot poštene in vzgledni božji otroci. Tega občestva s svetniki v nebesih se spominjamo vsak dan pri sv. maši, posebej še pred spremenjenjem, ko se jim v posebni molitvi priporočamo. Katera molitev je to? Posebej pa se spomnimo naših svetih bratov in sester vsako leto na praznik vseh svetnikov.

Mladenke, zahvalimo se na letošnji praznik vseh svetnikov za vse, kar so nam svetniki izprosili od dobrega Boga. Bodimo pa ta dan vesele in Bogu hvaležne, da imamo toliko svetnikov pri Bogu. Tudi kakšnega slovenskega? Ne še sicer takega, ki bi že imel čast oltarja, vendar pa je v nebesih mnogo, mnogo Slovencev, ki so na zemlji lepo živeli; mogoče tudi veliko trpeli in so veliko dobrega storili za naš narod. Katerim Slovencem v nebesih pa se že sedaj posebej priporočamo? (Slomšek, Baraga.) Ker še nimata svojega godu, jih pa ta dan posebej počastimo!

Česa nas pa spominja praznik Vernih duš?

Kako smo pa povezani z našimi brati in sestrmi, ki še trpijo v vicah? Kaj moremo mi zanje storiti? K sv. maši gremo, sv. obhajilo darujemo. Molimo, žrtvujemo za nje. Milosti odpustkov za nje darujemo. Kaj pokažemo z lepo slovensko navado, da okrasimo grobove, prižigamo sveče? Kako nam pa verne duše vračajo našo ljubezen?

Mladenke, vsi smo velika družina: mi na zemlji, verne duše v vicah in svetniki v nebesih. To je kraljestvo Kristusa Kralja. Skrbimo, da bomo vedno ostale v tej družini; ljudje, ki ne živijo po veri, v to družino ne spadajo. Zato molimo na praznik Vseh svetnikov in vernih duš, da bi me in vse slovenske mladenke vedno ohranile vero in bile vedno prave in dobre katoličanke, kakor smo obljubile Kristusu Kralju.

Razgovor v venčkih: 1. Kaj bomo storile za rajne? 2. Kaj bomo molile za nje? 3. V čem se bomo ves november premagovale zaradi njih?

3. Mladenke predložijo delovne zvezke z jesenskimi listi. V. jih skupno z lučkami pregleda. Venček, ki je to nalogo najlepše izvršil, je v novembru prvi venček.

4. Telovadba. Igre.

5. Zaključek.

Sporočilo: Prihodnji teden bomo šle mesto sestanka na pokopališče.

NOVEMBER

Vodilna misel: misel in molitev za rajne.

Mesečna naloga: pripraviti lepo domovinsko proslavo za zadnji sestanek v novembru, t. j. za sestanek pred 1. decembrom.

1. sestanek

Mesto sestanka obiščimo pokopališče pri fari, ako je pot lepa, pa morda pri bližnji podružnici.

V. med potjo z mladenkami po domače ponovi misli o »občestvu svetih«. Ako je pokopališče pri cerkvi, gremo seveda v cerkev in tam pomolimo po namenu sklepa mladenk.

2. sestanek

1. Otvoritev.

2. Nedelja II.

Mladenke, kako pusto bi bilo, ko bi bili kar naprej le šolski dnevi! Kako težko bi bilo, ko bi morali dan za dnem, vse življenje delati brez vsakega prostega dneva ali praznika!

Sedaj pa šest dni hodimo v šolo, šest dni delamo in vse te dni mislimo na nedeljo, ko bo praznik, ko ne bomo šle v šolo, ko bomo odložile svoje vsakdanje delo.

V svoji dobroti je Bog zapovedal, da naj sedmi dan počivamo in praznujemo. Vedel je, da vsi ljudje potrebujemo nedeljo.

Zakaj potrebujemo nedeljo? Zakaj jo potrebuje naša duša? Ali med tednom pri vsakdanjem delu ali v šoli dovolj mislimo na Boga? Včasih se ves dan ne spomnimo Nanj. Svoje vsakdanje molitve kar na hitro in kratko zmolimo. To pa za našo dušo ni dovolj. Naša duša potrebuje nedeljo: da lažje misli na Boga, da tako več in boljše moli, da se zahvali za vse dobre, ki jih je prejela od Boga v preteklem tednu in da prosi za božje varstvo in božji blagoslov v prihodnjem tednu.

Zakaj pa potrebuje nedeljo tudi naše telo? Telo se mora spočiti od vsakdanjega dela. Učenjaki so izračunali, da nam spanje ne more povrniti vseh moči, ki smo jih porabili pri delu. Tako vsak dan izgubimo nekaj moči, ki je ne dobimo nazaj. V šestih dneh dela smo izgubili že toliko, da potrebujemo prav en dan počitka, da se nam vrne vsa izgubljena moč. Zato je Bog ukazal, da v ne-

deljo ne smemo težko delati. Če Ga ubogamo, smo si vrnili vso moč, in v ponedeljek moremo iti osveženi in z veseljem na svoje delo. In to Bog želi, da z veseljem in dobro izpolnjujemo vse naše dolžnosti.

Kaj pravite, mladenke, ali bi tisti ljudje, ki danes tako tožijo, da je življenje težko, še tožili, ko bi nedeljo tako obhajali, kakor Bog hoče? Gotovo ne. Zato je naša dolžnost, da damo dober zgled, kako je treba obhajati nedeljo.

Razgovor v venčku. 1. Kako naj obhaja mladenka nedeljo, da bo res nedelja velik praznik:

a) za dušo,

b) za telo.

2. Kaj naj mladenka že v soboto naredi zase in za druge v družini, da bo nedelja lepša.

3. Kako bomo mladenke obhajale praznik Zedinjenja pri sestanku pred 1. decembrom? Pele? Deklamirale? Uprizorile prizorček? Recitirale?

Venčki se pogovore, kaj bodo oskrbeli. Vse mladenke naj se nauče napamet »Pravde Bog« in naj pripravijo deklamacije iz šole.

4. Telovadba. Igre.

5. Zaključek.

3. sestanek

1. Otvoritev.

2. Vzgojni nagovor: Dolžnosti do Boga in domovine.

Pri proslavi za praznik Kristusa Kralja smo odločno ponovile svojo obljubo. Prva obljuba je bila: Obljubljam izvrševati svoje dolžnosti do Boga in domovine, kakor se slovenski mladenki spodobi. Pred nami je praznik našega zedinjenja, 1. december. Lepa prilika, da se posebej zavemo, kaj nam naša obljuba nalaga.

Dolžnosti do Boga in domovine nam nalaga hvaležnost. Saj smo otroci božji in otroci domovine!

Vsakomur, ki nam skaže dobroto, smo hvaležne. Od koga smo prejele največje dobrote? Kdo nam je dal življenje, kdo zdravo pamet? Kdo nam daje moč, da smo krepke, mlade, zdrave in vesele? Dobri Bog. Kdo daje našim staršem zdravje, da se lahko dan za dnem trudijo, da nam preskrbijo obleko in obutev, da imamo hrano in prijeten dom? Da, dobri Bog je naš prvi oče, naš največji dobrotnik! Zato smo Mu pač rade in iz srca hvaležne. Kako pa moremo in moramo izkazovati svojo hvaležnost? S tem, da bomo zvesto vršile vse, kar On želi. Kje pa je zapisano, kaj želi Bog od ljudi? V božjih in cerkvenih zapovedih. Te zapovedi so malenkostne v primeri s tem, kar nam Bog daje. Mladike, mislimo na to, kako dober je Bog, kaj vse nam daje, kako hudo bi bilo z nami, ako bi nas prepustil samim sebi. Potem nam bodo te zapovedi pač lahko breme. In če pomislimo, da Bog zapoveduje,

kar zapoveduje, le zato, da bi mi bili srečni, potem bomo pa tudi za zapovedi same hvaležne.

Slovenska mladenka vedno in povsod, doma ali na tujem, natančno izpolnjuje vse božje in cerkvene zapovedi. Ker so pa božji namestniki na zemlji naši starši, izpolnjujemo tudi z veseljem dolžnosti do njih. Te pa so spoštovanje, ljubezen in pokorščina. (2. točka vodila!)

Bog nam pa nalaga tudi dolžnosti do domovine. Za našimi starši nam je domovina prva. Mladike, domovina nam je druga mati. Domovina nas je zapisala med dva milijona Slovencev, vsi smo si bratje in sestre. Vse svoje bogastvo je dala domovina nam, svojim slovenskim otrokom. Vsa slovenska zemlja, hribi in gore, polja in vinogradi in gozdovi, vse reke in vsa pota — vse to je naše, mladike! Vse cerkve, cerkvice in znamenja ob poti, vse šole po vaseh in mestih, od osnovne šole pa do vseučilišč, vse so naše. V svoji lepoti nam domovina kaže lepoto Boga. V svoji zgodovini, ko so se naši predniki tolikokrat morali trdo boriti za svoj obstanek in za svoje pravice, nam pa kaže domovina svojo slavo! In slavo Marijino, ki ji je tolikokrat pomagala do zmage. V svojih slovenskih pesmih nam razodeva naša lepa čustva do Boga, Marije, do naše zemlje, zgodovine in do naše govorice.

Mladike, Bog zahteva in naše srce nam veli: ljubimo svojo domovino. Tudi če tebi ali meni osebno domovina ne more dati vsega, kar bi si prav me želele, ne bodimo nevoljne. Naj nam bo ljubša skorjica črnega kruha v domovini, kakor pa velik kos belega v tujini!

Bog nam zapoveduje spoštovati tudi one, ki za domovino skrbe in nam vladajo. Spoštovati moramo kralja, saj mu je dal kraljevsko oblast sam Bog, in Bog mu je naložil dolžnost, da skrbi za srečo državljanov.

Zato mladike: domovino bomo vedno ljubile. Ljubile bomo našo slovensko in jugoslovansko zemljo. Lju-

bile bomo vse ljudi, ki žive na tej naši zemlji, in so nam bratje in sestre. Ljubile bomo našega vladarja. Molile bomo, da bo vodil našo državo tako, da bomo srečni in zadovoljni. Če bo od nas kdaj zahteval, da še kaj odrečemo domovini na ljubo, bomo to z veseljem in ponosom storile.

Če bomo me, mladenke, vedno zveste tej svoji obljubi, nas bo vesel Bog, bo ponosen na nas naš vladar, zadovoljni bodo z nami naši starši, duhovniki in vzgojitelji in vsi ljudje. Same pa bomo srečne in vesele Slovenke.

Razgovor v venčku:

1. Za prvi del obljube ponovite sklepe prejšnjega sestanka. Letos hočemo zlasti zapoved o posvečevanju nedelje vestno izpolnjevati.

2. Kako gre s pripravami na domovinsko proslavo? Ljubezen do domovine nam nalaga dolžnost, da proslavo lepo in z veseljem pripravimo.

3. Telovadba. Igre.

4. Zaključek.

4. sestanek

(sestanek pred 1. decembrom.)

Ta sestanek je hkrati proslava Zedinjenja v ožjem krogu za mladenke same.

Predlog sporeda:

1. Otvoritev.
2. Ponovitev obljube.
3. Pojemo »Pravde Bog«.
4. Prizorček.
5. Pojemo »Lepa naša domovina«.
6. Deklamacije: Oj zato in druge. Poiščimo eno o izseljencih.
7. Čitanje Slomškovega sestanka o ljubezni do domovine.
8. »Slovenka sem«.
9. Telovadne igre izberimo res živahne.
10. Zaključek.

OJ, ZATO

(Lojze Mav.)

Ko so tkali naše trate,
angelci so rajali,
zelen vrt in njive zlate
sami so napajali.

Oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo,
kakor si želi oko:
vse zeleno, vse zlato,
oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo.

Ko je Bog na sebe mislil,
materam je vnel srce,
moji majki pa je vtisnil
moč ljubezni brez meje.

Oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo.
Če solze nam priteko,
majke jih mehko otro.
Oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo.

Ko Kraljici so v nebesih
rajski zbori svirali,
so Slovencem se v ušesih
sladki glasi zbiral.
Oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo,
koder lipice cveto,
naše pesmi se pojo.
Oj, zato, oj, zato
je v Sloveniji lepo.

LEPA NAŠA DOMOVINA

(Mihanović in Sardenko.)

Lepa naša domovina,
oj junaška zemlja mila,
stare slave dedovina,
da bi vedno častna bila!
Mila, kakor si nam slavna,
mila si nam ti edina,
mila, koder si nam ravna,
mila, koder si planina!
Blagoslov naj se razliva
v tvojih poljih in lesovih,
Bog ljubezni naj prebiva
v tvojih selih in domovih!
V božjem dihu, v božjem varstvu
tvoja ladja varno plava,
mir s teboj po vsem vladarstvu,
tvojim sinom večna slava!

PRAVDE BOG

Pravde Bog, ki si propada varoval nas vse doslej,
čuj molitve: Bodi nada, bodi spas nam še naprej!
Z močno roko vodi, brani i v bodočnosti naš brod!
Bog nam varuj, Bog nam hrani kralja našega in rod!

Sij na vedra naša čela Tvojega miru sijaj;
v miru blagoslavljaljaj sela, naše njive, gozd in gaj!
A na bojni nam planjavi vlivaj zmage moč, Gospod!
Bog nam varuj, ...

Vstali smo iz robstva groba, nove krone sije sjaj;
nova je nastala doba, novo srečo Bog nam daj!
Kraljevino našo hrani, petstoletne borbe plod.
Bog nam varuj, ...

A. M. Slomšek:

LJUBEZEN DO DOMOVINE

(Ponovilo l. 1854 — odlomki.)

Vsakdo dobiva od svoje domovine mnogotere in velike dobrote. Zato je vsak prebivalec dolžen svoji domači deželi hvalo, ljubezen in pomoč. Domovinska ljubezen je tedaj dolžnost vsakega podložnika.

Kaj mora tedaj storiti, kdor ljubi domovino? Kdor ljubi svojo domovino, se bo vsega veselil, kar povišuje srečo domovine, srce ga bo bolelo, če jo zadene nadloga in nesreča. Kdor svojo domovino ljubi, ji iz vsega srca želi, kar je za njo dobrega in koristnega. Dober deželan je tudi pripravljen v potrebi svoji domovini po svoji moči pomagati z besedo in dejanjem in skrbi, da se odvrne vse in obvaruje vsega, kar bi ji bilo škodljivo in nevarno.

Četudi čutimo prigodbe svoje domovine v srcu, ji želimo dobro in smo pripravljeni po svoji moči pomagati k pridu domovine, je vendar sam ljubi Bog, ki more dati domovini vse, kar ji služi k časti in sreči, od nje odvrniti vse hudo in nesreče, jo oblagodariti in osrečiti. Kdor svojo domovino resnično ljubi, bo tedaj tudi svoje želje za srečo domovine pošiljal k Bogu, večkrat bo prisrčno molil za njo. Molimo tudi mi večkrat za svojo ljubo do-

movino in prosimo Boga, od katerega pride vse dobro. naj blagoslovi njo in njene prebivalce!

O ljubezni do maternega jezika:

Materinski jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih starih; skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in zapustiti svojim mlajšim. Človeški jezik je talent, katerega nam je izročil Gospod nebes in zemlje, da bi z njim barantali in storili veliko dobička. Kdor svoj materinski slovenski jezik pozabi, svoj talent malopridno zakoplje; Bog bo enkrat terjal in vsi zaničevalci svojega poštenega jezika bodo potisnjeni v vnanjo temo. Oj, ljubi, lepi in pošteni slovenski materinski jezik, s katerim sem prvič klical svojo ljubeznivo mamo in dobrega ateja, v katerem so me moja mati učili spoznavati Boga, v katerem sem prvič častil svojega Stvarnika! Tebe hočem kakor najdražji spomin svojih staršev hvaležno spoštovati in ohraniti, za tvojo čast in lepoto skrbeti po pameti, kolikor premorem; v slovenskem jeziku do svoje poslednje ure najrajši hvaliti Boga; v slovenskem jeziku najrajši učiti svoje ljube brate in sestre Slovence in želim kakor hvaležni sin svoje ljube matere, da, kakor je bila moja prva beseda slovenska, tako naj bo slovenska tudi moja poslednja.

DECEMBER

Vodilna misel: pripravimo božjemu Detetu lepe jaslice v svojem srcu.

Mesečna naloga: delamo jaslice in zbiramo, kar potrebujemo za božični obisk.

1. sestanek

1. Otvoritev.

2. A d v e n t — B o ž i č.

Včasih smo malo žalostne, kaj ne? Morda zato, ker je bil kdo neprijazen z nami, brezsrčen do nas. To nas boli. Želimo si, da bi bil vsak res dober do nas, želimo si resnične ljubezni.

Tako je некоč čakal na ljubezen ves svet.

Bog je človeka ustvaril dobrega in polnega Svoje ljubezni.

Človek pa se je odvrnil od Boga in zato je moral ves ubog zapustiti raj. V svojem žalostnem srcu pa je ohranil domotožje po življenju, za katerega je bil pravzaprav ustvarjen, domotožje po božji ljubezni. In tisočletja in tisočletja je trajalo to domotožje vsega človeštva.

... Dokler ni prišel Jezus in nam zopet prinesel ljubezen na svet. Milijoni in milijoni ljudi pa še danes ne poznajo Jezusa. Še vedno z žalostnim srcem čakajo na ljubezen. Za nje še vedno traja advent.

Mladenke — zopet bo Božič. Me Jezusa poznamo in me vemo, da je Jezus prišel, da bi svetu prinesel Svojo božjo ljubezen. Božič, to bo zopet vesel praznik!

Med letom včasih pozabimo, da je Božič tisti dan, ko nam je Jezus vrnil ljubezen. Sedaj pa, ko je advent, mislimo na to, in prosimo Jezusa, da bi nam za Božič naše srce zopet napolnil s svojo ljubeznijo. Prosimo Ga, da bi prišel tudi v srca tistih milijonov ljudi, ki Ga še ne poznajo, da bi tudi njim prinesel Svojo božjo ljubezen; da bodo tudi oni srečni.

Pravi Božič je za nas takrat, ko v sv. obhajilu pride Jezus sam v naša srca. Potem so naša srca jaslice Jezusu.

Mladdenke, kako bomo pripravile naša srca, da bodo lepe, tople jaslice za Božje Dete? Če le mogoče, gremo vsako jutro k zornicam — svitnicam; večkrat v adventu k sv. obhajilu, da nas bo Jezus sam pripravil na svoj posebni prihod o Božiču. Kakor smo v oktobru prosile Marijo, da bi nas pripravila na praznik Kristusa Kralja, tako tudi sedaj v adventu prosimo Marijo, naj Ona naša srca ogreje za Svoje božje Dete. V nedeljo je velik Marijin praznik, Brezmadežno spočetje. Prosimo Brezmadežno, da bi bile tudi me vedno čistega srca, kakor Ona... da nas bo Jezus vesel!

Kaj bomo pa še storile? Duhovniki so vijolično oblečeni pri sv. maši, kaj to pomeni? Spokornost. Odločimo se, da se bomo v tem adventu odvadile kakšne slabe lastnosti iz ljubezni do Božjega Deteta.

Še nekaj je zelo važno! Kdo je pa prav posebno potreben božje ljubezni? Revni. Bolni. Kakor lani, bomo tudi letos šle h kaki prav potrebni družini, kjer je mnogo otrok. Saj ne moremo pozabiti, kako je bilo lani lepo.

Vsaka mladenka tudi sama naredi jaslice za dom, ali za sebe, ali za revne.

Razgovor v venčkah:

1. Kako bomo šle k zornicam? Ako ni mogoče, da bi šle vse, pa vsaj vsak dan po dve, kot zastopnici vsakega venčka.

2. Kje bomo opravile božični obisk? Kaj bo vsaka poskrbela? V s a k a naj se odloči, da bo poskrbela (sebi odtrgala ali napravila) e n k o s: ali obleke, sadja, igračo, kruh, potico, pecivo, dobro knjigo, verski časopis...

3. Kako bomo delali jaslice? (Tudi na »Betnavi pri Mariboru« morete naročiti na lepenko narisane jaslice, ki jih potem pobarvate in izrežete.)

3. Marijine pesmi in deklamacije.

4. Telovadba. Igre.

5. Miklavževanje. (Navodilo v lanski knjižici.)

6. Zaključek.

Pri zaključku sporočimo mladenkam, kako bomo v župniji obhajali praznik Brezmadežne, ki je še posebej praznik deklet!

ZDRAVA, ZEMLJE VSE GOSPA!

Zdrava, zemlje vse Gospa
in nebes Kraljica!

Zdrava, zvezda jutranja,
vseh devic Devica.

Zdrava, Mati milostna,
lepa vsa in sveta,
ni na Tebi madeža,
čista si spočeta.

V hčerko sebi je izbral

Tebe Oče večni,

Jezusa je Tebi dal —

Materi presrečni.

Sveti Duh Te je vesel

videl večno zvesto

in Devico Te sprejel

v ljubljeno nevesto.

Lilija med cvetkami

skrbno varovana,

kakor luna lepa si,

kakor sonce, zbrana.

Svetlih zvezd lesket blede

pred Teboj, Kraljica;

Tebe lepša čast krasi:

Mati in Devica!

2. sestanek

1. Otvoritev.

2. Mladenke pišejo svoji prijateljici pismo:

Moj nepozabni dom.

Za to naroči Lučkam, naj poskrbe, da prinesejo vse mladenke s seboj papir in svinčnik. Z nekaj besedami V. za uvod mladenke spomni, kako smo zlasti v zimskem času radi doma, in kako se v adventnem času vsak, ki ni doma, pripravlja na to, da bo vsaj o Božiču doma, srečen med domačimi. Mladenke naj popišejo svoj resnični dom, četudi je morda ta dom čisto reven. Naj se potrudijo, da bodo odkrile vsa tista veselja — tista tiha veselja, ki jih ustvarja ljubezen tudi v najskromnejših razmerah. Pisma oddajo voditeljici. O priliki V. najboljša pisma prečita pri sestanku.

3. Razgovor v venčkah: Kako potekajo priprave za božično akcijo. Ako je kaj časa, naj delajo mladenke jaslice tudi pri sestanku.

4. V. čita sestavek: Kako smo za Božič obiskale družine.

Čitanju sledi razgovor.

5. Telovadba. Igre.

6. Zaključek.

Kako smo za Božič obiskale družine.

Prav nalahno je potrkala na duri zima in z njo je prišel lep praznik, Božič. Kristjani se z veseljem spomi-

njamo tega dne, ko pride Jezus ponovno med nas. Zato se že ves advent pripravljamo na njegov prihod. Najlepše se pripravimo s sv. obhajilom, ker Jezus najraje prebiva v čistih srcih. Jezusovega rojstva se spominjajo po revnih in bogatih hišah. Vesele se ga pa najbolj otroci. Revni starši z večjim številom otrok si ne morejo pripraviti zadostnega božičnega veselja, zato smo sklenile dobromisleče mladenke, da bomo po možnosti obdarovale te družine. Dan pred Božičem smo to tudi storile. Presenetile smo nekaj družin z nenavadnim obiskom. Postavile smo na mizo jaslice, prižgale svečke in razložile po mizi skromna darilca, prepevajoč božično pesmico. Matere obiskanih družin so bile ginjene do solz. Niso bile ginjene zaradi sebe, temveč ker so videle majhno deco, kako so se ji iskriale oči polne nedolžnega veselja. In nam se je zdelo, kakor da smo obiskale samega Jezusa.

Ko so zadnji sončni žarki objemali zemljo, smo tudi me dokončale svoje delo. Vrnile smo se domov z veselo mislijo v srcu, da smo pomagale ubogim in pomoči potrebnim družinam. Ko smo se vračale domov, smo stopile tudi v cerkev in prosile ljubega Jezusa, naj blagoslovi te družine pa tudi naše dobro delo.

Gotovo nas je bil ljubi Jezus vesel!

Marija E., venček vijolica, R.

3. sestanek

1. Otvoritev.
2. Zapojemo: Vi oblaki ga rosite...
3. Božič je tu.

Koliko let je že minilo od prvega božiča? Takrat se je rodil Jezus v Betlehemu. Ljudje, ki so takrat živeli, so lahko šli v Betlehem. Pri jaslicah so napolnili svoja srca z ljubeznijo, ki jo je prineslo Božje Detę. Tako je bila najbolj srečna Marija, potem Jožef, pastirji, betlehemske otroci in trije kralji.

Dolgo so čakali, da bi prišel Odrešenik in njihova žalostna srca napolnil z božjo ljubeznijo. Za to ljubezen so bili ustvarjeni!

Kako je pa z nami, mladenke? Z nami, ki živimo 1940 let po rojstvu Božjega Deteta? Imajo ljudje, ki danes žive, tudi svoj Betlehem?

Za nas, ki živimo toliko let po prvem Božiču, je dobri Bog ustvaril posebne jaslice.

Naše resnične Betlehemske jaslice so tabernakelj. Svoje preproste jaslice pripravlja vsaka hiša le zato, ker more biti v vsaki župniji samo en tabernakelj.

Prave jaslice so torej tabernakelj. K tem skrivnostnim jaslicam na glavnem oltarju v vsaki župnijski Cerkvi more priti vsakdo: bogati in ubogi, mladi in stari, vsi lahko tam Jezusa najdejo. Tam živi Njegova božja ljubezen za vsako ubogo človeško srce.

Sveti tabernakelj župnijske cerkve, to so jaslice za naš čas, za vse čase.

To je velika skrivnost, ki jo je izbral Jezus, da bi mogel v vseh časih nositi Svojo ljubezen vsem ljudem.

Mladenke! Mnogo ljudi je našlo božjo ljubezen prav na božič in se spreobrnilo. Zato pojdemo posebno zdaj v času okrog Božiča pogosto k tem pravim jaslicam. Za sebe in za druge! Prosimo Jezusa, naj nam ohrani mir in naj ga svetu vrne.

Jezus je v tabernaklju s Svojo ljubeznijo. Pokažimo, mladenke, da me Njegovo ljubezen razumemo. Povejmo mu, ko ga bomo obiskale, da bomo nesle Njegovo ljubezen domov. Da bomo zato doma prav veselo ubogale starše in radi pomagale pri delu, da bo Božič res lep praznik za vso družino. Povejmo Mu, da zato delamo jaslice, da bomo doma imeli spomin na Njegov prvi prihod. Zlasti pa bo Jezus v tabernaklju vesel, če mu bomo povedale, »to in to sem storila zato, da bo za vso družino, ki jo bomo mladenke obiskale, spomin Tvojega rojstva dan prave sreče!«

Ste sklenile, mladenke, v svojem srcu poseben sklep za te dneve, ki nas še ločijo od Božiča? Obisk Jezusa v jaslicah tabernaklja naj bo naša posebna priprava na božično sv. obhajilo. Tako bomo Božič najlepše obhajale. Tudi naš obisk revne družine bo prinesel mnogo več Jezusove ljubezni.

Delo v v e n č k u : priprave za božično akcijo. Natančno določimo vse potrebno za božični obisk in morebitno božičnico.

JANUAR

Vodilna misel: novoletni sklep.

Mesečna naloga: preprost načrt domače vasi.

1. sestanek

V. poskrbi z L., da so v sobi pripravljene jaslice. Ko so mladenke zbrane, prižgemo pri jaslicah svečke. Po možnosti poskrbimo, da moremo mladenke pri točki 4. razveseliti s kakim pecivom, sadjem ali slično.

1. Otvoritev ob jaslicah. Takoj po vodilu zapojemo božično pesem.

2. Mladenke pripovedujejo, kako so obhajale sveti večer in božične praznike. Pogovorimo se še o našem obisku v revni družini ali pri bolniku.

3. Novoletno voščilo.

Mladenke, Novo leto, to je nekak mejnik za naše življenje. Tako se nam zdi, kakor da bi začeli na novo živeti. Na starega leta dan smo pogledale nazaj. Premislile smo, kaj smo storile dobrega in kaj bi lahko boljše naredile; prava mladenka je tudi pri Bogu poravnala svoje račune. In sedaj je pred nami novo leto. Kakor nalašč za novo leto je napisal Slomšek za nas spis o knjigi življenja.

Mladenke, Slomšek je ljubil slovensko mladino. On je želel, da bi vsa slovenska mladina zrasla v močen in dober rod. Zato je pa mnogo napisal, kar nam še danes koristi.

Poslušajmo!

(V. čita spodnji spis A. M. Slomška.)

Ml. zapišimo si kot prvi stavek za l. 1941. v naše delovne zvezke:

»Blagor mu, kdor svojo knjigo življenja z dobrimi deli popiše in jo pozlati s čistim zlatom prave krščanske ljubezni.«

To naj bo Slomškovo novoletno voščilo nam, slovenskim mladenkam. Pod to voščilo pa zapišimo naše geslo!

4. Novoletni sestanek naj bo res vesel sestanek! Pojmo božične pesmi! Mladenke naj deklamirajo novoletne pesmi iz šole.

5. Novoletni sklep. Pozovimo mladenke k razgovoru v venčku. Posamezni venčki naj se porazgovore o prav posebnem sklepu, ki ga hočejo mladenke izpolnjevati vse leto.

Primeri takega sklepa: Venček vijolica sklene, da bodo vsak prepir med seboj sproti poravnale. (To se pravi: boj »muli« ali mržnji!)

Marjetica: tedensko sv. obhajilo, da bi bile vse leto vsakomur dobre sestrice.

Nageljček: vsak dan v letu: vsaj eno dobro delo.

6. Telovadba. Igre.

7. Zaključek.

Knjiga življenja.

Čas našega življenja je prazna, nepopisana knjiga, ki nam jo je dal Bog, da bi jo popisali z dobrimi deli. Za vsak dan je namenjena ena stran, za vsako uro nov odstavek in za vsako minuto življenja nova vrsta. Ni v naši moči, da bi iztrgali iz knjige življenja nekaj pol. Tudi enega dneva, ki ga preživimo, ne moremo izločiti iz te knjige. Prav tako ne moremo prešteti pol, ki so

nam odločene, da jih popišemo v življenju. Prav lahko je današnji list zadnji našega življenja, na katerega bo smrt zapisala: Konec, zadosti je!... Blagor mu, kdor svojo knjigo skrbno z dobrimi deli popiše in jo okraši s čistim zlatom prave krščanske ljubezni!

Slomšek.

2. sestanek

1. Otvoritev.

2. Za bistro glavo.

Prava mladenka je prijazna in postrežljiva. Vsak trenutek za vse dobro pripravljena!

Mladenka ne vpraša, kdo je tisti, ki potrebuje pomoči. (2. točka vodila.) Zato je postrežljiva tudi tujcu, ki jo poprosi za uslugo, ki n. pr. povpraša za pot.

Dopovedati pravo pot človeku, ki je v našem kraju popolnoma neznan, ni tako lahko. Pretežko je zanj, zapomniti si, kedaj je treba na desno, kedaj na levo zaviti. Mladenka bistre glave zato raje pot nariše. Nariše majhen načrt domače vasi, zaznamuje cerkev, občino, kapelico — t. j. bolj vidna poslopja, ki jih tujec takoj opazi. Vmes pa začrta pot. Mlodenke, da bomo me to znale, se bomo danes v tem vadile.

(Narišemo načrt sobe oz. dvorane v kateri smo. V načrt vrišemo večje predmete. Ko so približno gotove, da V. lučkam pravilno narisan načrt, da morejo primerjati in pomagati.

Potem narišejo po spominu načrt sobe, ki jo vse poznajo.

Potem pot od Prosvetnega doma, ali šole, ali občine do cerkve. Ob poti zaznamujemo z majhnimi in pravokotniki hiše, s križci znamenja, in s črtami stranske poti, cerkev pa narišemo, seveda majhno.

Ko smo s tem končale — mladenkam je tako risanje v veliko veselje — pa jim dajmo navodila, po katerih naj se ravnaajo same, ako so v tujem kraju.

- a) Kakšne usluge ne prosimo kogarkoli.
- b) Obrnimo se v mestih na stražnike.
- c) Na kolodvorih vprašajmo za svet gospo od »Kolodvorskega misijona«. Nosi belo-rumen trak na rokavu.
- č) Poiščimo v mestih »Dom za varstvo deklet«.

3. Molitvena osmina.

Mladenke od 18. do 25. januarja je poseben teden za nas, ki smo zavedne katoličanke. Vsaka mladenka je apostol, vsaka želi, da bi vsi ljudje spoznali Boga in se zveličali. Nekaj števil, mladenke, nam bo pokazalo, da je še večina ljudi v temi zmote. Me, me pa smo tako srečne, da smo rojene v pravi veri!

788 milijonov je poganov, 240 milijonov mohamedancev, 220 milijonov protestantov, 158 milijonov pravoslavnih, 15 milijonov judov in še mnogo drugih! Nas, katoličanov pa je 350 milijonov. Komaj ena četrтина ljudi je tako srečna, kakor smo mi. Iz hvaležnosti za pravo vero molimo ta teden od 18. do 25. januarja vsi katoličani za naše nesrečne brate in sestre, ki živijo izven sv. Cerkve. Vsak dan molimo posebej za določen namen. Tudi me se bomo pridružile vsem zavednim katoličanom in molile 18. januarja za zedinjenje vseh kristjanov z rimskim papežem, 19. jan. da bi se pravoslavni vrnili v katoliško Cerkev.

20. jan. da bi se vrnili angličani,

21. jan. da bi se spreobrnil evropski protestanti,

22. jan. da bi vstopili v katoliško cerkev vsi ločeni ameriški kristjani,

23. jan. za spreobrnjenje slabih katoličanov,

24. jan. za spreobrnjenje judov,

24. jan. za spreobrnjenje vseh poganov.

To naj bo naš sklep današnjega sestanka.

Mladenke si razpored molitvene osmine napišejo v delovni zvezek.

4. Telovadba. Igre.

5. Zaključek.

3. sestanek

1. Otvoritev.

2. Moja nedeljska maša.

Menda nismo pozabile na našo posebno letošnjo skrb! To je skrb, da bo naša nedelja res Gospodov dan.

Mladenke, kaj pa je najvažnejše v nedeljo? Sv. maša. Da, sv. maša naredi nedeljo za božji dan. Zato pa zvonovi v nedeljo tako veselo zvonijo, tako praznično! Saj smo že rekle, mi potrebujemo nedeljo! In ko slišimo zvon, je, kakor da bi slišali Boga samega, ki nas kliče k sebi v cerkev! In pota proti cerkvi so kakor ob procesiji: vsi gremo, mirno in zbrano, da bomo dali Bogu čast, ki Mu gre. V nedeljskih oblekah, bogati in ubogi, otroci in starčki, dekleta in fantje — vsi smo ena družina v isti župnijski cerkvi. Zbrani smo okrog duhovnika, da skupno darujemo sv. mašo.

Mladenke, kaj pa prosimo pri nedeljski sv. maši? Oduščanja grehov preteklega tedna. Kaj pa še prosimo? Blagoslova za prihodnji teden. Ali mi Boga vedno samo prosimo? Tudi zahvaljujemo se Bogu. Zakaj pa?

Naša prva dolžnost je, da smo dobro pri sv. maši. Če smo tako zbrano molile z duhovnikom, potem smo to svojo dolžnost izpolnile.

Smo vedno tako zbrane? So vsi ljudje in otroci vsako nedeljo zbrani in res molijo pri sv. maši? Kaj pa nekateri delajo? Ali ima pomen, če takoj v začetku sv. maše na hitro prečitam iz molitvenika vse mašne molitve, potem pa okrog gledam? Mladenke moramo biti v cerkvi vedno zgled drugim!

Kdaj pa smemo opravičeno izostati od nedeljske sv. maše? Ako smo res bolne. Ako je pot dolga in je slaba, ako moramo skrbeti za bolnika, ki strežbe vsak čas potrebuje, ako moramo bližnjemu pomagati v velikih stiskah.

Ako nas malo glava ali zob boli, ako se nam obleka ne zdi dovolj lepa, ako gremo kam na izlet — kaj mislite mladenke, so to opravičljivi vzroki? Seveda ne. Zaradi takih in podobnih vzrokov nikoli ne smemo opustiti nedeljske sv. maše.

Mladenke, me vemo, da je mnogo ljudi, ki vsako nedeljo grešijo, ker brez vzroka ne gredo k sv. maši. Pojdimo me, posebno tiste, ki so bližje cerkve, če kdaj moremo, še k drugi sv. maši na mesto njih, ki ne gredo.

Razgovor v venčku: 1. kakšne molitvenike imajo mladenke?

2. Sklep: pri nedeljski sv. maši bom počasi čitala iz molitvenika iste molitve, kakor jih moli duhovnik.

3. Deklamacija »Tri najlepše rožice«.

4. Telovadba. Igra.

5. Zaključek

TRI NAJLEPŠE ROŽICE

Tri rožice v našem naj vrtu cveto:

Glej, prva je roža veselja,
naj vselej opleta nam našo glavo.
Pravična naj spolni se želja!

Tri rožice v našem naj vrtu cveto:

nedolžnosti lilija je druga.
Lepota to našega srca naj bo,
da vest nam kaj hud'ga ne žuga.

Tri rožice v našem naj vrtu cveto:
zeleni je rožmarin tretja.
Na grobu naj našem ta vsajena bo,
zelena od veka do veka.

Slomšek.

4. sestanek

1. Otvoritev.

2. Mladenka hoče biti vsakomur dobra sestricea.

Majda iz Dobre vasi še hodi v šolo, po šoli se navadno kaj uči; ko se je naučila, nanosi materi vodo in drva. Potem pa se lahko igra. Ko je bil šolski praznik, pa je prišla že zgodaj iz šole. Kaj pa naj zdaj počne? Od veselja, da je zopet en dan prost, se je že po poti navriskala in naskakala. Pa — Majda je mladenka »za vse dobro pripravljena!« Njena sestra ima vedno toliko dela! Nikoli ji ne zmanjka. Majda se je odločila: Tončki bom pomagala. In ves dan je bila pri Tončki. Nogavice sta krpali, da je bilo veselje! Majda ima rada Tončko. Kot prava sestra — zato ni pomišljala. T a k o j se je spomnila na njo in ji šla pomagat. In obe sta bili veseli.

Se vam zdi to kaj posebnega? Ne. Svoji sestri ali bratu ali staršem je vendar vsakdo dober in jim rad pomaga. Kaj ko bi bilo res nekaj posebnega? Nekaj posebnega bi bilo, če bi mi vse ljudi tako ljubili, kakor brate in sestre; tudi tiste uboge ljudi, in tiste še najbolj, ki nimajo doma, ali ki nimajo takega doma, kakor ga imamo mi; tiste, ki so slabo oblečeni, ki so žalostni ali morda celo bolni. Ko bi vsem tem ljudem z veseljem pomagali kakor bratom in sestram, ko bi ne mislili na to, ali nam bodo pomoč povrnili ali ne, potem bi bilo to res nekaj velikega.

Mladenke! Ali pa ni morda to naša dolžnost? Vem, gotovo že vse mislite na neko točko našega vodila. Katero? »Mladenka hoče biti vsakomur dobra sestricea!« Kaj je to, biti dobra sestricea — to vemo in me že tudi vemo, kaj pomeni biti v s a k o m u r dobra sestricea.

Kako torej pokažem, da sem dobra sestricea?

S tem, da za koga molim. Ali pa je to že dovolj?

In k o m u moram biti dobra sestrice?

Ali je to vedno lahko?

Ali so vsa dekleta v vasi »vsakomur dobre sestrice?«

Mladenke pa moramo biti! Saj veste! Pri jaslicah smo obljubile, da bomo dobre. Kristus iz jaslic je naš veliki, dobri Brat. Kaj pa smo me Kristusu? Sestre. Kakšne? Dobre! Kristus naš dobri brat pa je rekel nekoč tako lepo besedo:

»Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili!«

Če torej komu kaj dobrega storimo, komu smo prav za prav pomagale? Kristusu! V vseh ljudeh okrog nas čaka K r i s t u s , da bi Mu me kot Njegove sestre bile dobre, postrežljive, vljudne, prijazne.

Zlasti ta teden se potrudimo, da nas bo Kristus vesel!

Zavedajmo se pa, mladenke, da je ta točka našega vodila najtežja. In prav po tej točki se pozna, ali je katera mladenka res mladenka ali ne. Zato pa imamo sveto obhajilo. Če dobro pripravljene prejmemo Kristusa v sv. obhajilu v svoje srce, potem nam Kristus pomaga, da smo lahko res vsakomur dobre sestrice. In to Kristus v današnjem času najbolj želi.

R a z g o v o r v v e n č k u : 1. v čem se bomo potrudile, da bomo res vsakomur dobre sestrice. 2. kaj bomo storile, da nam bo Kristus sam pomagal izpolnjevati to točko, ki je Njemu tako zelo pri srcu.

3. »Vsakdanji račun«.

4. Telovadba. Igre.

5. Zaključek.

SLOMŠEK SLOVENSKI MLADINI: VSAKDANJI RAČUN

Naše najdražje blago je čas; in vendar ga največ izgubimo, ker ne preračunamo, koliko zatega časa po nepotrebnem izgubimo.

Kdor vsak dan izgubi eno minuto, koliko zamudi v enem tednu, koliko v enem letu?

Odgovor: Zapravim na teden sedem minut, na leto šest ur in pet minut.

Ako vsak dan praznuješ pol ure, koliko časa izgubiš v enem letu?

Odgovor: Zamudim v mesecu 15 ur, v celem letu pa 7 dni, 14 ur in 30 minut.

Če vsak dan zamudimo 1 uro, koliko izgubimo v petdesetih letih?

Odgovor: Zapravimo v petdesetih letih 2 leti, 30 dni in 10 ur.

Resnično velika izguba zlatega časa!

Hočemo torej zapeti!

Oj zlati čas!

Minuta, ki minila,
se ne bo povrnila;
kar časa zamudiš,
ga vekomaj zgubiš.

Moli in delaj po svojem stanu, kar je prav, in se ne preženi! Pij in jej za potrebo in varuj se nezmernosti! Vzemi za dobro, kar ti Bog da, ter se ne prevzemi veselja! Tudi preveliki žalosti se ne vdajaj in bodi zadovoljnega srca, ker Bog skrbi za vse, in kar stori, vse prav naredi.

Stori le, kar te pamet uči,
in ne brigaj se za druge ljudi.

Lastna škoda ga izuči,
komur dopovedat ni.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS 0

00000442001

